

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966694720/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

- 45 det, som ogsaa var Aarsagen, at det Blev det andet i steden for
Det første, men jeg var urykkelig, og sagde med *Pilatus*: det jeg
skrev, det skrev jeg.
- Aaret 1771 skienkede mig det høveste Gode jeg har nydt i Livet,
endskiøndt jeg først mange Aar efter lærte at kiende Gavens fulde
39 50 Værd. Jeg tog sielden ud, og da mange vare af den Mcening, at den
megen Stille Sidden var min Helbred skadelig, saa tog jeg den Som-
mer undertiiden Froekost i Kongens Hauge, og gjorde mig en temnelig
Motion. Jeg havde valgt mig Morgenstunden, saa vel fordi den var
meest forfriskende, som og fordi der paa den Tiid var mindst Folk
5 i Hagen. Den 16de *Junij* havde jeg Bestilt min *Caffee* ved Spring(→
vandet og da jeg gik ind i det nærmeste Lyst Huus, fandt jeg der et ungt
Menneske sidde at Læse, som jeg kiendte af Anseende, men aldrig
havde talt med. Hans Tilbageholdenhed og store Beskedenhed voldte at
han gik Bort, men da min Broder kiendte ham Bedre end jeg, saa Bad
10 jeg ham at hende ham tilbage, og han havde den Godhed at føye min
Begiering. O hvor lidet tænkte jeg den Gang paa, at Forsynet her ved
Lagde Grunden til mine kommende Dages Lyksalighed, at dets Godhed i
dette ædle unge Menneske skienkede mig et Gode, som jeg saa ofte med
Taare havde anraabt det om: en sand, en troefast Ven, og at jeg først
15 mange Aar derefter, skulde dagligen takke det med Glædes Taare for dette
kiere Møde. At jeg ikke overdriver det, maae De selv tilstaae, naar
jeg faaer sagt Dem, at det var den velsignede, den evig elskede *Johan*
von *Bulou*, hvis Kiendskab jeg gjorde paa denne Glædelige Dag.
- Jeg havde givet 8te *Original Comedier* og mange Oversættelser
20 til det Danske Theatre uden at have faaet en eneste Skilling for
dem, saa jeg hidindtil ikke havde høstet anden Nytte af mit Arbeyde
end Ære, Skandskrifter, Critiquer og mange Fiender. Hvor glad blev
jeg altsaa ikke, da der Aaret 1773 kom en Jndbydelse i Aviserne fra *Di-*
rectionen til at arbeyde for Skuepladsen, og hvorved ikke allene Prii-
25 sen for hver *Genre* Blev fastsat, men endog foruden Betalningen